

Venstre er også utrolig tilfreds med den formålsparagraf, som kom ind i serviceloven, som træder i kraft den 1. juli 1998. Den lægger nu op til, at institutionsbestyrelser og kommuner må i dialog om at få skabt rum for indlæring, at få skabt kvalitet i tilbudene i den enkelte kommune. Jeg tror, at den proces, som kommunerne derved kommer ind i, vil være utrolig gavnlig for børnene, og at man får skabt den nødvendige balance mellem indlæring, leg, oplevelse og pasning.

Vi kan måske tillade os i disse tider at sige, at vi skal have børnene væk fra at være burbørn og til at blive skrabe børn. De skal have rum og udfoldelsesmuligheder.

Karen Højte Jensen (KF):

Meget er jeg uenig med SF om, men på et enkelt punkt er jeg enig med SF, og det drejer sig om henvisningen til, at regeringen ved sin tiltræden udstedte et løfte til borgerne på kommunalbestyrelsernes vegne, og mon ikke regeringen har fortrudt?

Det Konservative Folkeparti har aldrig ment og mener fortsat ikke, at der fra centralt hold skal udstedes detaljerede direktiver på pasningsområdet. Lad mig sige, at lokalpolitikere er ansvarlige nok til selv at tage vare på dette område. Skulle borgerne i øvrigt være utilfredse med deres kommunalpolitikere, er der som bekendt her inden for de nærmeste dage mulighed for at vælge nogle andre politikere.

Kendsgerningen er, at der de senere år har været et stigende pres på området på grund af større behov for pladser. Det er allerede nævnt fra flere ordføreres side, at man har udbygget enormt. Min erfaring er faktisk, at kommunerne billedligt set står på hovedet for at imødekomme behovet. Der er sket en enorm udbygning, og det har påført kommunerne store udgifter både til anlæg og til drift.

Det Konservative Folkeparti mener, at det er vigtigt for børnefamilierne, at der er gode og tilstrækkelige pasningsmuligheder. Det er ganske enkelt en forudsætning for, at mange børnefamilier kan få arbejdsliv og familieliv til at hænge sammen.

Fra den 1. januar er der lovfæstet en alternativ mulighed. Vi er glade for, at det lykkedes for os at få skabt mulighed for, at kommunerne kan udbetale tilskud til forældre, der selv ønsker at arrangere pasning. Det giver flere fordele: Det giver valgfrihed for forældrene, det giver fleksibilitet, og det giver bedre mulighed for foræl-

drene for at få passet børn på såkaldt skæve tider, altså uden for de normale arbejdstider. Herudover giver det også en lavere udgift for kommunerne, idet det jo ikke kræver anlægsudgifter.

Det er da også givet, at det ikke er nok at se på kvantiteten. Forældrene skal trygt kunne overlade pasningen til kommunen, og det betyder naturligvis, at der også må ses på kvaliteten. Jeg vil henvise – som også andre har gjort – til servicelovens formålsbestemmelser og til de målsætningsdebatteer, der pågår i alle kommuner.

Så vil jeg sige: Vi har jo også forældrebestyrelser, som er meget optaget af kvaliteten i pasningstilbudene, og her er jo også et område, hvor de kan få indflydelse og i dialog med kommunalpolitikere sikre kvaliteten. Vi finder, at dette er et kommunalt ansvar, og Folketinget skal, som jeg har nævnt, ikke udstede detaljerede direktiver.

Når jeg så ser på SF's forslag til vedtagelse, er det jo at åbne den statslige pengekasse på vid gab – det gælder måske også kommunernes – og det kan vi naturligvis ikke som økonomisk ansvarligt parti være med til. Kommunerne skal nok selv finde ud af det.

Vi afviser SF's forslag til vedtagelse.

Ulla Solvang (RV):

Danske børn er indehavere af en verdensrekord. Danske børn er nemlig de børn i verden, som tilbringer mest tid i daginstitutionerne. Samtidig er Danmark måske også et af de lande, der stiller færrest krav til daginstitutioners kvalitet. Derfor har socialministeren – som socialministeren nævnte i sin tale – nedsat en arbejdsgruppe, som skal komme med bud på nye mål for kvalitet i daginstitutionerne.

Når vi i Det Radikale Venstre taler om kvalitet i børnepasningen, skal det ikke udelukke de fokusere på, hvor mange kvadratmeter det enkelte barn har til sin rådighed i institutionen, eller hvor mange børn der er for hver pædagog eller medhjælper.

Det skal der også fokuseres på, men det gælder i endnu højere grad også indholdet i børns dagligdag, kvaliteten af samværet og de oplevelser, børnene har, tryghed og trivsel i deres dagligdag for at støtte børnenes fortsatte udvikling. I Det Radikale Venstre ser vi da gerne flere f.eks. skov- og naturbørnehaver, i det hele taget gerne fleksible pasningstilbud.